

לעילוי נשמת
שלום בן משה

המשנה עם מפרשים, מסודרים ומנוקדים
The Mishnah with Commentaries, Vowelized and Organized

כלים

פרק ו'

כא האבן שהיה שופת עליה ועל התנור,
עליה ועל הכירה, עליה ועל הכופת, טמאה.

האבן שהיה שופת עליה ועל התנור -
והאבן מחוברת בטיט.

עליה ועל האבן, עליה ועל הסלע, עליה ועל
הכותל, טהורה. וזו הייתה פירת הגזירים
שבירושלים, שפנגד הסלע.

עליה ועל האבן - היינו אחת בטיט ואחת
שלא בטיט.

עליה ועל הסלע - המחובר מששת ימי
בראשית.

טהורה - דכתיב: "יתץ טמאים הם" - את שיש
לו נתיצה יש לו טומאה, את שאין לו נתיצה אין
לו טומאה. מפאן אמרו: אבן שהיה שופת עליה
ועל התנור, עליה ועל הכירה, עליה ועל הכופת,
טמאה, מפני שיש להן נתיצה. עליה ועל האבן,
עליה ועל הסלע, עליה ועל הכותל, טהורה,
מפני שאין להן נתיצה.

וזו הייתה פירת הגזירים - לבשל שלמי נזיר,
שלוקח מהן הפהן הזרוע בשלה.

פירת הטבחים - בזמן שהוא נותן אבן בצד
אבן, נטמאת אחת מהן, לא נטמאו כולן.

פירת הטבחים - שמוכרים לרבים, ומסדרים
הרבה אבנים זו אחר זו, ושופתין עליהן קדרות
הרבה, שנמצאת אבן אחת לשתי קדרות,
וכשנטמאת האחת האחרות טהורות, מידי דהנה
אקלמריין המתואמות, דתנן לעיל בפ"ק ב'
משנה ז' שאם נטמאה אחת מהן, לא נטמאו
כולן.

כלים

פרק ו'

כא העושה שלשה פטופטים בארץ וחרבן
בטיט להיות שופת עליהן את הקדירה, טמאה.

העושה שלשה פטופטים - שלשה רגלים
יושבים בארץ.

וחרבם בטיט - למעלה בראשם, כעין כלי
ברזל שקורין טריפי"ד.

קבע שלשה מסמרין בארץ להיות שופת
עליהן הקדירה, אף על פי שעשה בראשו
מקום שתהא הקדירה יושבת, טהורה.

קבע שלשה מסמרים - שנעץ אותם בקרקע.

טהורה - דכלי מתכות המחוברים לקרקע,
כקרקע דמו, ואין מקבלים טומאה.

העושה שתי אבנים פירה וחרבם בטיט,
טמאה.

וחרבם בטיט טמאה - ככירה של חרס,
שהטיט שבראשן נותן להן תורת חרס.

רבי יהודה מטהר, עד שיעשה שלישית, או
עד שייסמוך לכותל.

עד שיעשה שלישית - כעין שלשה פטופטין.

או עד שייסמוך לכותל - שהכותל יסמוך את
הקדירה מצד אחד.

אחת בטיט ואחת שלא בטיט, טהורה.

אחת בטיט - אחת חבר לחברתה בטיט
בראשה.

ואחת שלא בטיט - שהשלשית לא חבר. ורבי
יהודה היא, ואין הלכה כרבי יהודה.

כלים

פרק ו'

סמך לזו אבן אחת מכאן ולזו אבן אחת מכאן - ונמצאו עכשיו שלש פירות, האמצעית טמאה והחיצונית טהורה. הילכך שתי אבנים אמצעיות חציה של זו וחציה של זו של צד הטהור, טהור, שמשמש לטהור.

ניטלו טהורות, חזרו אלו לטומאתן.

ניטלו החיצונית הטהורות - חזרו אמצעיות לטומאתן כבתחילה וכולן טמאות, שהרי אין כאן משמש לטהור.

כלים

פרק ו'

ג שלש אבנים שעשאן שתי פירים - נטמאת אחת מן החיצונית, האמצעית המשמשת את הטמאה, טמאה. המשמשת הטהורה, טהורה.

שלש אבנים שעשאן שתי פירים - שהאבן האמצעית משמשת לזו ולזו.

האמצעית המשמשת לטמאה - חציה של האמצעית המשמשת לחיצונית שהיא טמאה, טמאה. וחציה המשמשת לחיצונית שהיא טהורה, טהורה.

ניטלה הטהורה, הוחלטה האמצעית לטומאה. ניטלה הטמאה, הוחלטה האמצעית לטהורה.

נחלטה האמצעית לטומאה - וכולה טמאה.

נטמאו שתיים החיצונית - אם היתה האמצעית גדולה, נותן לזו כדי שפיתה מכאן ולזו כדי שפיתה מכאן, והשאר טהור. ואם היתה קטנה, הכל טמא.

ניטלה האמצעית - אם יכול לשפות עליה יורה גדולה, טמאה.

לשפות עליהן - על שתי החיצונית.

החזירה, טהורה.

החזירה - לאמצעית.

טהורה - שבטלה פירה ראשונה, וכאילו נתן פירת היורה הגדולה.

מירחה בטיט, מקבלת טומאה משניסיקנה כדי לבשל עליה את הביצה.

מקבלת טומאה משניסיקנה - דבצי היסק ככירה חדשה.

ד שתי אבנים שעשאם פירה ונטמאו - סמך לזו אבן אחת מכאן, ולזו אבן אחת מכאן, חציה של זו טמאה וחציה טהורה, וחציה של זו טמאה וחציה טהורה.

סמך לזו אבן אחת מכאן ולזו אבן אחת מכאן - ונמצאו עכשיו שלש פירות, האמצעית טמאה והחיצונית טהורות. הילכך שתי אבנים